

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]
tede reguleringsforanstaltninger i samtlige Østersølande. Endvidere har der været forskellige bilaterale kontakter mellem landene vedrørende spørgsmålet.

Under de nordiske udenrigsministres møde i Stockholm i foråret blev det pålagt udenrigsministeriets kontaktorgan for miljøværnsspørgsmål at undersøge forudsætningerne for et internationalt arrangement til fremme af effektive foranstaltninger mod Østersøens forurening. Da ministre mødtes på ny i København i september, besluttedes det at anbefale, at det i henhold til Nordisk Råds rekommandation nr. 4 fra 1969 nedsatte kontaktudvalg om forureningsproblemerne skal tage initiativ til en drøftelse mellem nordiske videnskabsmænd og eksperter om, hvorledes det allerede løbende forskningsarbejde vil kunne styrkes, og hvilke bidrag der kan ydes til en koordinering og intensivisering af arbejdet.

Jeg har herefter den 21. oktober anmodet formanden for den danske delegation i det nordiske kontaktudvalg vedrørende forureningsproblemerne om at tage initiativ til, at en drøftelse af spørgsmålet om Østersøens forurening finder sted i kontaktudvalget, således at udenrigsministeriet inddrages i arbejdet og holdes løbende underrettet om sagens forløb.

Jeg kan oplyse, at spørgsmålet allerede vil blive behandlet på kontaktorganets forestående møde i Helsingfors den 25. november i år, og at jeg i øvrigt vil søge at fremskynde problemets løsning på enhver tænkelig måde.

Bertel Pedersen: Jeg vil gerne takke ministeren for den positive holdning, han har til spørgsmålet. Det er jo ikke alene Bornholm, det er hele området omkring Østersøen, det drejer sig om, så derfor må det have vital interesse for samtlige lande. Det glæder mig, at vi allerede den 25. november får en konference, hvor man forhåbentlig ikke igen blot konstaterer, at Østersøen er endnu mere forurennet, men at man kommer til en konklusion, hvor man siger: nu skal vi standse forureningen af Østersøen. Så vil mange parter være godt tilfreds.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Knud Damgaard* til ministeren for forureningsbekæmpelse:

„Vil ministeren medvirke til at udnytte de muligheder, forsvarrets særordning for ingeniøruddannede giver, for at tilføre ministeriets forureningsbekæmpelse et formentlig helt gratis kontingent af ekspertise?“

Skriftlig begrundelse.

Så vigtig er forureningsbekæmpelsen, at vi må anvende alle de ressourcer til formålet, som vi kan afse. Ministeren har for nylig udtalt, at det blev nødvendigt at ansætte flere ingeniører i ministeriet. For at undgå unødvendig forøgelse af de offentlige udgifter og for at tilgodese erhvervslivets behov henledes ministerens opmærksomhed på den i spørgsmålet nævnte særordning.

Langt flere end de 60-70, der i dag omfattes af særordningen, søger den. Manglende anvendelsesmuligheder for ingeniøruddannede har hidtil forhindret en udvidelse. Det forekommer rimeligt, om der — og i så fald formentlig ved ABC-skolen — inddrages et større antal, således at ministeriet med en mindre stamgruppe af ingeniører ved hjælp af en sådan gruppe kan få væsentlige arbejder forbundet med forureningsbekæmpelse udført.

Knud Damgaard: Befolkningen følger med stor interesse arbejdet med at få iværksat en aktiv forureningsbekæmpelse. Det er forståeligt, for det er en stor og alvorlig sag. Desværre tvinger økonomiske hensyn til en væsentlig tilbageholdenhed, og derfor meddelte ministeren lidt beklagende for nylig, at det blev nødvendigt at ansætte nogle ingeniører, og desuden fornemmede man, at han nødig ville skabe erhvervslivet vanskeligheder med at få inddækket sine behov. Hensynet til de offentlige udgifter og ikke mindst til hurtigt og effektivt tilsagn om handling tilsiger os om muligt at gå utraditionelle veje for at skaffe ressourcer til veje til formålet.

Til forsvaret bliver der hvert år indkaldt et antal unge med ingeniøruddannelse, og for at drage nytte af deres kvalifikationer indgår en 60-70 af dem i en særordning med tjeneste ved specialskoler. Langt flere end disse 60-70 vil gerne med i ordningen, og det